

Адамъ и Ева *щомъ сѣгрѣшили, изгубили невинность-тъ си и святость-тъ си. Тѣ станѣли развалени и лоши въ сѣрдце-то си и животъ-тъ си. Тѣ были причина-та на свои-ты страданія. Тѣ падиѣли, а заедно съ тѣхъ и чада та имъ.*

Адамъ, разваленъ и грѣшенъ, родилъ сынъ въ разваленъ и грѣшенъ образъ. Нечестивый-тъ баща роди нечестивъ сынъ. Отъ плоть ся родило плоть, и така отъ тогава до сега подобно-то ражда подобно. Ные дохождаме въ свѣтъ-тъ съ сѣрдца лоши, противны на Бога, и склонны къмъ зло-то. Никое челоувѣческо сѣщество не ся родило *свято* въ свѣтъ-тъ освѣнь челоувѣкъ-тъ Исусъ Христосъ, и това было само отъ особеннѣ-тъ силѣ Божіѣ.

Всички-ти челоувѣци отъ Адама до сега сѣ грѣшници; всякой успѣща и знае че е грѣшникъ. Богъ гледа на всичкий-тъ свѣтъ като на грѣшенъ и изгубенъ, и той лежи предъ него виноватъ, подверженъ на гнѣвъ-тъ му. Всичкий-тъ грѣхъ и бѣдствіе-то слѣдуютъ отъ единственнѣ-тъ грѣхъ на прародители-ты ни. Тоя грѣхъ развали челоувѣческѣй-тъ родъ. Богъ счита всичкий-тъ родъ челоувѣческѣй като да е направилъ Адамовъ-тъ грѣхъ. Защото сѣщото оноа, щото пристигнало Адама, пристигнало и чада-та му. Слѣдствія-та на дѣло-то Адамово достигналы и чада-та му, като че тѣ сѣгрѣшили. Тѣ ся лишили отъ правдинѣ-тъ и благодать-тъ